

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/29/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015201518
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201518.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: J. narodený XX. Q. XXXX, bytom v U., T. č. Xb, korešpondenčná adresa: U., U. č. X, . proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom v Bratislave, Žellova č. 2, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, o návrhu na doručenie rozhodnutia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. apríla 2016, č.k. 5S/221/2015-13, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 12. apríla 2016, č.k. 5S/221/2015-13 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 12. apríla 2016, č.k. 5S/221/2015-13 zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

V predmetnom uznesení krajský súd konštatoval, že uznesením z 19. januára 2016, č.k. 5S/221/2015-10 vyzval žalobcu na doplnenie žaloby z 10. septembra 2015, a to v lehote do 15 dní. Konkrétne žalobcu vyzval, aby tento označil

1/ „správne znenie konečného návrhu (ako navrhuje, aby súd rozhodol - návrh znenia výroku rozsudku, resp. zákonnosť ktorého rozhodnutia žalovaného má byť v súdnom konaní preskúmaná)“

2/ „čoho konkrétne sa domáha voči žalovanému, resp. ktoré časti napadnutého rozhodnutia považuje za nezákonné a preto sa domáha ich súdneho prieskumu - ich riadne odôvodnenie.

Zároveň v uznesení poukázal aj na tú skutočnosť, že z podanej žaloby nie je zrejmé, preskúmania ktorého rozhodnutia sa žalobca domáha.

Nakoľko žalobca v stanovenej lehote vady žaloby neodstránil, krajský súd pristúpil k zastaveniu konania.

O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a bez ďalšieho relevantného dôvodu požiadal o jeho zrušenie, a to v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné postupom podľa 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušiť a podľa § 221 ods. 2 OSP vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 249 ods. 2 OSP žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým tento postupom podľa § 250d ods. 3 OSP pristúpil k zastaveniu konania. Úlohou najvyššieho súdu bolo potom posúdiť, či zo strany krajského súdu boli splnené podmienky na takýto postup.

Z obsahu súdneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že podaním z 10. septembra 2015, doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 17. septembra 2015, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia - platobného výmeru z 25. marca 2015, č.k. PV 301/00072/2015, č. z. 28086/2015 v celom rozsahu, a to do výšky 498,54 eur so správnym poplatkom 5,- eur. Z obsahu podania vyplývalo, že predmetný platobný výmer napadol žalobca odvolaním podaným na pošte dňa 13. apríla 2015. O odvolaní žalovaný rozhodol, pričom príslušné rozhodnutie žalobcovi doručoval poštovou zásielkou evidovanou pod číslom I., žalobcovi oznamovanou po prvýkrát dňa 3. augusta 2015 a po druhýkrát už neoznamovanou, hoci išlo o zásielku určenú do vlastných rúk. Z predmetného podania teda vyplýva, že žalobca sa súčasne domáhal doručenia rozhodnutia správneho orgánu. Zároveň žalobca uviedol, že v prípade, ak by súd uznal fikciu doručenia vyššie uvedenej poštovej zásielky evidovanej pod číslom I. od žalovanej strany, navrhol, aby súd preskúmal platobnú povinnosť v celom rozsahu, a to do výšky uvedenej sumy 498,54 eur so správnym poplatkom 5,- eur.

Následne krajský súd uznesením z 19. januára 2016, č.k. 5S/221/2015-10 žalobcu pod hrozbou zastavenia konania vyzval na odstránenie väd podania, a to v znení už vyššie uvedenom. Nakoľko žalobca krajským súdom vytknuté vady neodstránil, krajský súd uznesením z 12. apríla 2016, č.k. 5S/221/2015-13 zastavil. Predmetné uznesenie napadol žalobca včas podaným odvolaním žiadajúc pritom jeho zrušenie v celom rozsahu. Krajský súd následne uznesením z 9. júna 2016, č.k. 5S/221/2015-16 vyzval žalobcu na doplnenie odvolania, konkrétne, aby tento uviedol, „v čom považuje rozhodnutie alebo postup súdu za nesprávny, z akých dôvodov odvolanie podáva, a to v zmysle poučenia súdu o dôvodoch odvolania podľa § 205 a § 205a OSP“. Zároveň bol vyzvaný, aby predložil „súdu riadne podpísané odvolanie alebo originál písomného plnomocenstva udeleného splnomocnenému zástupcovi Ing. D. X. na podanie odvolania a zastupovanie v konaní“. V závere výrokovej časti uznesenia, krajský súd poučil žalobcu o následku neodstránenia väd odvolania spočívajúcom v jeho

odmietnutí odvolacím súdom podľa § 218 ods. 1 písm. d/ OSP. Žalobca svoje podané odvolanie nedoplnil.

Vzhľadom na takto zistené skutočnosti najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd vychádzajúc z obsahu podania mal predovšetkým pravdivosť tvrdenia žalobcu o nedoručení rozhodnutia relevantným spôsobom overiť a následne zvoliť taký procesný postup, aby nedošlo k ujme na právach žalobcu. Pokiaľ krajský súd túto skutočnosť opomenul a bez ďalšieho uznesením z 19. januára 2016, č.k. 5S/221/2015-10 žalobcu pod hrozbou zastavenia konania vyzval na odstránenie väd podania, a to v znení už na úvodnej strane uvedenom, procesne pochybil. Ak žalobca tvrdil, že mu rozhodnutie žalovaného nebolo doručené, tak tento ani nemal možnosť uvedenej výzvy súdu vyhovieť, keďže rozhodnutie neprevzal. Je síce pravdou, že žalobca ako účastník správneho konania mal možnosť využiť inštitút nahliadnutia do spisu u žalovaného správneho orgánu, ale to nemení nič na skutočnosti, že v zmysle § 250b ods. 1 OSP sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Krajský súd pravdivosť tvrdenia žalobcu o nedoručení zásielky žiadnym spôsobom neoveril a bez vzhľadnutia osobitných okolností tejto veci vyzval žalobcu na odstránenie väd podania.

Najvyšší súd preto zastáva názor, že pochybenie krajského súdu spočívajúce v nesprávnom postupe nemožno preniesť na ťarchu účastníka konania, a to i napriek tomu, že tento krajským súdom vytýkané vady neodstránil. Pokiaľ krajský súd už od samotného počiatku zvolil nesprávny postup, tak i ďalšie naväzujúce procesné úkony súdu vyúsťujúce až do vydania uznesenia o zastavení konania treba považovať za rozporné s účelom a zmyslom správneho súdnictva spočívajúcim predovšetkým v ochrane subjektívnych práv fyzických a právnických osôb.

Za takého stavu bolo potom zo strany krajského súdu žiaduce, aby si tento najprv vyžiadal príslušný administratívny spis žalovaného a overil tvrdenia žalobcu týkajúce sa doručovania rozhodnutia do vlastných rúk a podľa výsledkov svojich zistení následne zvolil riadny a zákonu zodpovedajúci postup.

Najvyšší súd pre úplnosť podotýka, že všeobecné súdy majú poskytovať v súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP). O to viac uvedené platí v konaní pred orgánom verejnej správy vo veciach sociálnych, kde by konanie malo smerovať k zabezpečeniu účinnejšej ochrany práv týchto fyzických osôb a následne potom aj k účinnejšiemu prístupu k súdnej ochrane tak, aby týmto osobám nebola spôsobená ujma na ich právach len z dôvodu nedostatku ich právneho vedomia.

Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd dospel k záveru, že na zastavenie konania zo strany krajského súdu neboli splnené podmienky, a preto je potrebné napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3, veta druhá OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá, s § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude postupovať vo vyššie naznačenom smere, predovšetkým si vyžiada administratívny spis žalovaného a overí tvrdenia žalobcu týkajúce sa doručovania rozhodnutia do vlastných rúk.

Záverom najvyšší súd považuje za nutné poukázať aj na to, že (ako vyplýva z obsahu súdneho spisu) žalobca okrem už vyššie uvedeného návrhu z 10. septembra 2015 a doručeného krajskému súdu dňa 17. septembra 2015 (č.l. 1 súdneho spisu), podal aj ďalší návrh (žalobu) z 9. septembra 2015, doručený krajskému súdu dňa 17. septembra 2015 (č.l. 6 súdneho spisu), ktorým sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z 25. júna 2015, č. s. 34991/2015/912, č.k.: DK 912/00001/2015/R, č. z.: 67807/2015, fotokópia ktorého je súčasťou súdneho spisu (č.l. 2 a nasl. súdneho spisu). Z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by sa bol krajský súd s týmto druhým menovaným návrhom (žalobou) z 9. septembra 2015 vôbec zaoberal.

Krajský súd súčasne v novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c

ods. 1 veta prvá v spojení s § 224 ods. 3 OSP a § 492 ods. 2 SSP).

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.